

Posudek rigorosní práce

Mgr. Petra Moníka, LL.M.

na téma

„Práva a povinnosti insolvenčního správce v souvislosti s konkursem“

Kandidát předložil práci na uvedené téma o celkovém rozsahu 112 stran (včetně úvodu a závěru, seznamu pramenů, resumé a přehledu klíčových slov). Svým rozsahem tak práce vyhovuje požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.

Z hlediska systematického je práce velmi podrobně členěna; z tohoto členění i po věcné stránce vyplývá zájem autora o dané téma, snaha o jeho komplexní zpracování, stejně jako o podrobnější strukturu, jež by mu umožnila se dané látky chopit co nejdůsledněji.

Autor se zabývá zásadním tématem, tedy obecnou variantou řešení úpadku dlužníka v rámci insolvenčního řízení, a to zásadně z pohledu insolvenčního správce. Toto téma je s ohledem na stále převládající význam tohoto institutu v rámci řešení úpadku i nadále aktuální a jeho zpracování přínosné.

Práce se v úvodních partiích (kapitolách 1 až 5) věnuje obecnějším otázkám týkajících se postavení insolvenčního správce v právním řádu České republiky, ať v rámci vymezení základních procesních vztahů či některých organizačních otázek. Klíčovou kapitolu představuje z pohledu autorova záměru kap. 6 o právech a povinnostech správce, která se velmi podrobně zabývá jednotlivými dílčími aspekty daného tématu. Uvedený výklad pak autor doplňuje pohledem na evropskou insolvenční legislativu a věnuje se postavení a činnosti správce podstaty dle příslušného nařízení. Uvedenou komparaci završuje pohled na obecnou mezinárodní úpravu v rámci agendy UNCITRAL. Po tomto mezinárodním ohlédnutí se autor zabývá jakou mikrokomparací v rámci střeoevropského regionu, když svou pozornost postupně zahrnuje na právní postavení a činnost insolvenčního správce v německém, slovenském a rakouském právu. V těchto případech se autor logicky zaměřuje na dílčí aspekty, a snaží se svá zjištění konfrontovat s českou variantou tak, aby mohl zaujmout kritická stanoviska a navrhnout případně řešení zjištěných aplikačních problémů. Své závěry autor logicky předkládá v příslušné finální partii práce, lze přitom říci, že v zásadě úkol, který si vytýčil, naplňuje.

Pokud jde o jisté mezery práce, lze vytknout, že autor si v rámci postižení procesních vztahů subjektů insolvenčního řízení méně všímá např. vztahu mezi správcem a orgány věřitelů, resp. zajištěnými věřiteli, byť jde o důsledek autorem zvolené metody, která některé otázky logicky vytěsňuje či pojednává jen okrajově.

Z celkového zpracování tématu, ze způsobu vyjadřování, práce s literaturou i judikaturou, je zřejmé, že autor má o dané téma zájem, seznámil se s ním, ovládá jej a je schopen podat i přehledný výklad. V rámci zvolené metody se při snaze o komplexnost místy nevyhne popisnějším partiím, ale z práce jako celku převládá snaha řešit a vyjadřovat se k sporným otázkám a zaujímat vlastní postoje a stanoviska.

Práce vykazuje odbornou erudici autora, v zásadě se v ní nevyskytují vážnější věcné nedostatky (z nich např. na str. 3 autor zůstává při pojmu „veřejný činitel“, byť tato terminologie dnes již neobstojí).

Práce je způsobilá k ústní obhajobě, v jejímž rámci nechť se autor zaměří na tyto otázky:

- 1) Při ustanovování správce autor navrhuje slovenský model – je si vědom limitů této varianty?
- 2) Jaký je dle autora vztah režimů odpovědnosti správce a soudu (resp. státu) za újmu způsobenou v insolvenčním řízení?
- 3) Jaké stanovisko zaujímá autor k institutu vazby v insolvenci dle německé úpravy – str. 85?

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.

V Praze dne 1. listopadu 2013